U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila
a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobce T. I. C. C. R.**, a. s., proti **žalovanému Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, Jeremekova 40a, 756 11 Olomouc, zastoupenému advokátem JUDr. Petrem Ritterem, Riegrova 12, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 2. 2003, čj. 30 Ca 227/2002-21,

takto:

I. Kasační stížnost se **odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným usnesením Krajského soudu v Brně byla odmítnuta žaloba žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Okresního úřadu Prostějov ze dne 21. 5. 2002, č. j. RR 176/2002 Ti, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu v P. o zamítnutí návrhu stěžovatele na zřízení věcného břemene podle § 91 odst. 3 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích. Krajský soud žalobu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), když vyšel z toho že žaloba je nepřípustná, protože jde o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu.

Proti tomuto usnesení podal kasační stížnost stěžovatel prostřednictvím advokáta Mgr. Zbyška Jaroše (plná moc udělená tomuto advokátovi však předložena nebyla). Namítl, že soud pochybil, když žalobu odmítl s tím, že stěžovatel se domáhá přezkoumání rozhodnutí správního orgánu vydaného v soukromoprávní věci a postavil se na stanovisko, že soud měl postupovat podle přechodných ustanovení soudního řádu správního a žalobu v souladu s § 130 s. ř. s. projednat.

Kasační stížnost není důvodná.

Z obsahu spisu krajského soudu vyplývá, že k podání správní žaloby a k zastupování v řízení stěžovatel udělil plnou moc advokátovi Mgr. Zbyšku Jarošovi, jak vyplývá z plné moci ze dne 15. 5. 2002, předložené společně se správní žalobou. Tato plná moc však byla časově omezena, když v jejím závěru je výslovně uvedeno, že platí do 31. 12. 2002. Z obsahu spisu
přitom nevyplývá, že by soudu byla předložena další plná moc udělená advokátovi Mgr. Jarošovi, případně někomu jinému, k zastupování stěžovatele po 1. 1. 2003. Krajský soud, který rozhodoval dne 26. 2. 2003 měl proto kasační stížností napadené rozhodnutí doručit přímo stěžovateli, protože plná moc k zastupování žalobce nebyla po 1. 1. 2003 doložena. Krajský soud proto postupoval nesprávně, když napadené rozhodnutí doručil advokátce JUDr. Pavlíně Fojtíkové, přestože ve spisu není doloženo její oprávnění k zastupování stěžovatele. Pokud pak Mgr. Jaroš na základě plné moci ze dne 3. 6. 2002 zmocnil JUDr. Fojtíkovou, aby zastupovala stěžovatele v rozsahu zmocnění uděleného Mgr Jarošovi, nemohla být tato substituční plná moc důvodem k doručování napadeného usnesení JUDr. Fojtíkové, a již vůbec ne poté, kdy plná moc udělená Mgr. Jarošovi zanikla (oprávnění JUDr. Fojtíkové stěžovatele zastupovat bylo odvozeno pouze od plné moci udělené stěžovatelem Mgr. Jarošovi; tato plná moc skončila dnem 31. 12. 2002).

Z toho, co bylo uvedeno, plyne, že doručení napadeného usnesení advokátce JUDr. Fojtíkové je neúčinné, napadené usnesení mělo být doručeno přímo stěžovateli, a protože se tak nestalo, nemohlo dosud nabýt právní moci. Podle ustanovení § 102 s. ř. s. kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Protože kasační stížnost směřuje proti nepravomocnému rozhodnutí krajského soudu, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ji pro předčasnost odmítnout [§ 46 odst. 1, písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.].

Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s.,podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li žaloba
(v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2003

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu